

## להגר או למות

### שָׁכַח

|                                    |                             |
|------------------------------------|-----------------------------|
| כָּאֵן דְּבַר לֹא מִמֶּתִין        | סַע מַעֲרָבָה.              |
| לָךְ עוֹד. בָּחַר                  | אֶל תִּתְּפֹתָה             |
| אִם לַחֲכוֹת. מָה                  | לְצִלָּל לְעִמָּק           |
| נִשְׁאַר מִמֶּךָ פֹּה?             | הַמַּיִם הַגְּדוֹלִים       |
| מִי יִבְחִין אִם לֹא תַחֲזוֹר,     | הַמִּכְסִּים אֶת הַדֶּרֶךְ. |
| פָּרַט לַחֲתוּל שָׁחַר?            |                             |
| מִי יִטְרַח לְפִזּוֹר צַעֲצוּעִים  | מַעֲבֵר לַחוּף מַחֲכִים     |
| שְׁאֻסָּפֶת כָּל הַדֶּרֶךְ?        | אֲנָשִׁים לְשֹׂא            |
| כָּאֵלּוּ אֵי פַעַם הָיִיתָ יֶלֶד. | אוֹתָךְ, לְאַהֲב.           |
| סַע מַעֲרָבָה, וְאַל               | גַּם שֵׁם פָּנֶיךָ          |
| תִּכְנַע לְגַעְגּוּעַ.             | זְרוֹת־מְכָרוֹת.            |
|                                    | גַּם שֵׁם שְׁתֵּי בְּרוֹת:  |
|                                    | לְהֵגֵר אוֹ לָמוּת.         |
| שָׁכַח אֶת הַגּוֹף.                |                             |
| עֶזְב גַּם אוֹתוֹ מֵאַחֲזוֹר.      |                             |
| כָּרַת כָּל אֵיבָר                 |                             |
| הַמִּכְבִּיד עַל הַבְּרִיחָה.      |                             |
| שָׁבַר אֶת כָּל הָעֲצָמוֹת         |                             |
| עַד שֶׁתַּעֲבֹר בַּשַּׁעַר.        |                             |
| רוּץ עַל נִפְשֶׁךָ.                |                             |
| וְאַל תַּחֲזוֹר.                   |                             |

## אתה לא נולד גבר

אַתָּה לֹא נִלְדָּ גֶבֶר.  
תַּחֲלָה עַל זְכוֹנוֹן אָבִיךָ  
לִפְצֵעַ אֶת אֲצָבָעוֹתֶיךָ  
בְּבִהָלֵת לַיְלֹת.  
אַחֵר כֵּן קוֹלְךָ –  
עָלִיו לְהִשְׁתַּנּוֹת.  
אַחֵר כֵּן גּוֹפֶךָ –  
עָלִיו לְבָגֵד בִּילְדוּתוֹ,  
לְלַמֵּד לְנֶדֶד,  
כְּמַחֲטֵי אֶרֶץ שְׂצֻמָּחוֹ  
בֵּינָךְ וּבֵינִי  
וְנִשְׁרוּ בְטָרֶם הַקִּיּוֹז דָּם.  
פְּרוֹזְדוֹר הַיָּמִים  
בֵּינָךְ וּבֵינִי,  
בְּגִידַת גּוֹפּוֹ  
הַיְדוּעָה מֵרֹאשׁ,  
הַתְּרַסָּקוֹת מִסְדָּרוֹן  
הַזְכוּכִית בֵּין הַחַיִּים  
שְׁלֹפְנֵי וְהַחַיִּים שְׁאַחֲרֵי –

מִסְדָּרוֹן שָׁבוּ נִגְזֵר עָלֵינוּ  
לְעַמֵּד לְנִצָּחַ,  
עָלֶיךָ וְעָלִי.  
וּבִתְנוֹן בֵּינֵינוּ –  
סוֹס טְרוֹיָאנִי.

## שעת ההיעלמות

אתה מדבר עם הלילה  
בשעת ההעלמות.  
היום כמעט הצלחת  
לא לאבד דבר.  
צביר התאים המת  
בלב כף ירך  
אינו יודע שהוא פנינה.  
הפנינה עצמה יודעת  
שכלה נתונה  
בכפף, נדונה.  
אתה מדבר בלילה  
והלילה אינו משיב.  
הפנינה שותקת,  
זורחת.  
החיות מדברות  
עם הלילה.  
והלילה עונה.  
ביניהם  
אין עוד פחד.  
ירח שפתם  
שסוע ביניהם.  
חלפה נקדת המפנה.  
מכאן לא תוכל  
להבין את הלילה,  
גם אם תנסה.  
גם אם יעזרו  
החיות.  
גם אם תבין  
הפנינה.  
גם אם הלילה  
ענה.

## אולימפוס

בְּאֶתִי שׁוּב, אֲבֵא,  
לְשֹׁאֵל אֶת הַמִּים,  
אֵךְ הֵם עֲדִין  
אֵינָם יוֹדְעִים  
אֶת עֲמָקָם הַנּוֹרָא.

אֲנִי יוֹשֵׁב בְּמִקְוֶה,  
בְּגוֹף יִרְשָׁתְךָ הַיְחִידָה,  
מִבֵּית מֶרְחֹק  
בְּאוֹלִימְפּוֹס,  
סוֹפֵר הָרִי אֵימָם  
הַמְזוֹדְקִים כְּאֻזְהָרָה  
עַל פְּנֵי הַמִּים,  
וְאֵינִי זֶה, כְּמוֹךָ.  
אֶלְבִּטְרוֹס שְׁחֹר  
מְרַצֵּד לֹא נוֹגֵעַ  
בְּמִסְכָּה הַיָּם,  
אוּ בְרַעַד הַגּוֹף  
הַנְּעֻלָּם.

## וינסנט

איני יכול שלא למצא נחמה  
בצלקות היפות שהותיר על פני  
אריה שהיה לאדם ובקשתי  
להתלות מרעמתי בדהרה  
לגלות את גבולות  
היפי המר,  
הבשר הנמסר,  
הבהובי העינים  
בהכל הפה הזר.

בגוף החבול, בלב הרעב,  
ראיתי שני נערים מקפלים  
זה אל תוך זה כמו פרח לוטוס,  
פסלי שיש חיים חורים,  
בשרם מעגל סגור פועם,  
חי נושם רוטט באור,  
כל מה שלא אוכל לתת,  
כל מה שלא אוכל להיות.